СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVI. Ч. 147. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, СУБОТА, 26-го ЧЕРВНЯ 1948.

No. 147 JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JUNE 26, 1948. VOL. LVI.

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном. Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

ТАМЕС Е. ДЮЇ ІМЕНОВАНИЙ КАНДИДАТОМ РЕСПУБЛИКАНСЬКОЇ ПАРТІЇ

Филаделфія, 24 червня. — Нюйорський губернатор Тамес Е. Дюї дістав номінацію на кандидата на президента Злучених Держав, коли 1,094 делегатів Краєвої Республиканської Конвенції віддали йому свій голос у третьому голосуванні. Тріюмф відніс Дюї в год. 8.51 ввечір, після того, як йому вдалося побороти суперників, з яких деякі створили блок проти його номінації. Про номінацію повідомлено його телефоном до його кімнати в готелю, звідки він негайно поїхав зі своєю жінкою до конвенційної залі, щоб виголосити „промову перемоги". Коли він явився на плятформі в год. 9.17 виповнена ущерть конвенційна заля уладила йому належну овацію. Після манифестації Дюї виголосив промову, в якій обіцяв додержати плятформу Республиканської партії, ухвалену конвенцією в четвер перед полуднем. Він теж візвав партію як і країну до обєднання в часі коли нація його так трагічно потребує. У дальшій частині промови номінат кількома наворотами підносив значення Америки у змаганні до свободи в світі і заявив, що світ не може існувати на-пів вільний, а на-пів поневолений. — На салі було 13,000 людей підчас промови номіната.

Закінчення конвенції в пятницю.

Після привіту Дюїя конвенція приступила до дальшої праці, у першу чергу до назначення кандидата на віцепрезидента, який ішов би разом з Дюїєм. На першого кандидата зголошено сенатора Джана В. Брикера з Огайо, який вже кандидував разом з Дюїєм в 1944 р. Крім цього видвигнено ще кандидатуру таких людей: губ. Двайта Гріна з Илиной, сен. Генрія Кабота Ладжа з Массачусетс, сен. Реймонда Болдвина з Конетикат. Найбільше популярности однак має конгресмен Чарлс Галек, провідник партії більшости в палаті репрезентантів. Тому, що засідання конвенції покінчилося щойно в пятницю в год, ранку, не можна передбачити, хто буде номінатом на віцепрезидента. У програму засідання в пятницю 25 червня вставлено: голосування на кандидата на віцепрезидента; вибір Краєвого Комітету Республиканської Партії; назначення комітету для повідомлення номінатів про їх вибір на конвенції; закінчення конвенції.

Филаделфійську Краєву Конвенцію Республиканської Партії — як судити з голосів преси — вважають за одну з найспокійніших та згідніших партійних передвиборчих конвенцій в історії Злучених Держав.

ЖИДИ ДОМАГАЮТЬСЯ ВЕТА ПРОТИ ІМІГРАЦІЙНОГО БИЛУ.

Ню Йорк. — Американсько-Жидівський Конґрес оприлюднив, що вислав до президента Трумана домагання, щоб він поклав своє вето проти ухваленого конгресом билу для допущення 205,000 скитальників з Европи. „Ухвалений бил зраджує американські засади і американські обіцянки в справі допомоги бездомним закордоном" — сказано в протесті. Бенефітова організація жидів. Бнай Бріт теж вислала подібний протест до президента Трумана.

ЗАПЕВНЯЮТЬ, ЩО НЕ БУДЕ ВУГІЛЬНОГО СТРАЙКУ ЦЬОГО РОКУ.

Вашингтон.—Джан Л. Луіс відніс незвичайну перемогу над власниками шахт мягкого вугілля, приневоливши їх признати підвишку платні майнерам по $1 на день і на доплату по 20 ц. від кожної тони викопаного вугілля до майнерського фонду Добродійности, з якого виплачується старечу пенсію майнерам після 62 року життя. Після того окладено всі точки до нового контракту, який почне обовязувати від 1 липня б. р. Двотижневі вакації майнерів починаються з днем 4 липня, після чого вони повернуться до нормальної праці, як загально думають.

НАЧЕРК УКРАЇНСЬКОГО ПИСЬМЕНСТВА.

За звідомленнями з Винипегу (УКПС) накладом БУК-а вийшла книжка „Начерк Української Літератури" пера о. С. Семчука, пароха церкви св. Покрови у Винипегу. Як сказано у вступнім слові, книжка, величини 96 сторінок, містить у собі „загальний короткий перегляд історії та змісту всього, що найкраще в нашому письменстві й що має стати підложжам дальших студій для української молоді в Канаді".

ПОТВЕРДЖУЮТЬ ВІСТКУ ПРО СМЕРТЬ ЄП. Й. КОЦИЛОВСЬКОГО

Винипег, 17 червня (УКПС). — З достовірного джерела наспіли вісті, які потверджують недавні звідомлення що в большевицькій тюрмі в Києві помер Йосафат Коциловський, єпископ-ординарій злучених дієцезій: Перемиської й Самбірської й Сяніцької. Інші вісті звідомляють про увязнення о. д-ра Степана Граба, пароха української катол. церкви в Кракові до 1947. Його арештувала вже теперішня польська влада і тримає в тюрмі у Варшаві.

ПРЕЗИДЕНТ ПІДПИСАВ БИЛ ПРО ПОБІР РЕКРУТА.

Вашингтон. — У четвер підписав президент Труман законопроєкт про обовязкову військову службу в мирні часи. Надіються, що впродовж найближчого року буде набрано 250,000 рекрута, а коли б замало зголосилося добровольців, то поборова служба притягне ще й більше. Зголошування до побору почнеться за шість тижнів, а сама бранка прийде аж по трьох місяцях. Хто зголосився до Краєвої Ґвардії, такий не підлягає обовязковому поборові до збройних сил.

Президент підписав теж законопроєкт про приділ фондів на армію й повітряні сили у висоті $10,455,588,413.

Південна Америка, загрожена комунізмом, шукає допомоги на півночі

Сан Франциско, 24. червня. — Країни Південної Америки, загрожені поширенням комунізму, потребують допомоги Північної Америки — таке виявив на конференції Міжнародної Організації Праці Хуліо В. Понс, делеґат Уругваю. „У країнах Південної Америки діють тепер сили, які вбивають ініціятиву і підготовляють усе людство для тиранії" — казав Понс. Він теж остеріг, що Плян Маршала в Европі є загрожений новим родом господарства.

АМЕРИКА ДОМАГАЄТЬСЯ ВІД СОВЕТСЬКИХ САТЕЛІТІВ ПОВОРОТУ ГРЕЦЬКИХ ДІТЕЙ.

Вашингтон. — Департамент стейту, опираючися на звіті Балканської Комісії Обєднаних Держав, звернувся до сімох підсоветських держав, щоб вони повернули до Греції діти, які вони примістили всебе, коли грецькі повстанці схопили їх з грецьких міст і сіл під час підїздових нападів. Зазив звернений до Альбанії, Югославії, Болгарії, Румунії, Угорщини, Чехословаччини й Польщі.

Департамент стейту осудив теж Совети за напружені відносини між Сходом і Заходом, які запанували тепер у Берліні. На пресовій конференції представник департаменту стейту сказав репортерам, що цю крізу викликала Росія тим, що „різко поламала існуючі договори", коли застановила постачання електричної сили і довіз харчів до американсько-британської зони в Берліні.

СОВЕТСЬКИЙ АМБАСАДОР УМАНСЬКИЙ БУВ ЗАМОРДОВАНИЙ З НАКАЗУ МОСКВИ.

Филаделфія, Па. — У виданню тижневика Сатердей Івнінг Пост з дати 26. червня б. р. поміщена стаття Кирила М. Алексеєва, колишнього аташе советської амбасади, який утік звідти в листопаді 1946 р. до Злучених Держав і тут найшов захист. Стаття п. з. „Чому я здезертирував від Советів" містить згадку про смерть советського амбасадора до Мексика, Константина Уманського, який згинув при відлеті літака з Мексика, у січні 1945 р. Алексеєв твердить, що Уманський не згинув внаслідок припадку, а його вбито з наказу Москви, коли він перестав бути придатним для Советів. Редакція „Сатердей Івнінг Повст" заповідає, що в наступному виданні помістить статтю Алексеєва з доводами, що Уманський згинув завдяки махінаціям Енкаведе в Мексику.

ЧУЖИННІ ЕКСПЕРТИ ЇДУТЬ ДО ЯПОНІЇ ДЛЯ СТУДІЇ ПРОМИСЛОВОСТИ.

Вашингтон. — Далекосхідня Комісія, складена з представників сімох держав, рішила вислати промислових знавців з кожної країни для студії технічного поступу в японській промисловості. Рішення перейшло проти опозиції Злучених Держав. Воно дає нагоду чужинним експертам вглянути в усі винаходи й найновіші методи японського промислового руху.

НАПАД НА НОВИХ ІМІГРАНТІВ У КАНАДСЬКИХ ЛІСАХ.

Торонто, Онтеріо. — Минулого тижня в четвер лісові робітники французи напали на групи бувших скитальників при праці у лісовім таборі Маратон, півтори милі від Горніпайну, в Онтеріо. З Содбері вилетіла поліція для привернення ладу. Звідомлення каже, що бились сокирами, ножами, дрючками й чим попало. Четверо людей є важко ранених, кільканадцять легче, десятеро арештовано. У цих околицях було останніми часами багато комуністичної агітації. Пять напасників дістали по 2 місяці тюрми, один 4 місяці. — (Український Робітник).

НАДЗВИЧАЙНЕ ЗАСІДАННЯ БРИТАНСЬКОГО УРЯДУ В СПРАВІ ПОЛІТИЧНОЇ КРІЗИ

Лондон, 25. червня. — Як серіозно ставиться Британія до витвореної в останньому Советами політичної крізи в Берліні, свідчить факт, що вчора ввечорі відбулося в цій справі надзвичайне засідання британського уряду. Міністер Бевин, що перебував на короткій відпустці, нагло вернувся до Лондону, взяв участь в нарадах уряду і сьогодні вже знову буде нормально виконувати свої державні функції. Тут стверджується, що з огляду на швидкість в розвитку і черґуванні подій в Німеччині взагалі, в а Берліні зокрема, британський уйряд всі тактичні справи залишив до кожночасного вирішення свому головнокомандуючому в Німеччині, ген. Робертсоно-ких місцевостях комуністи виконали цілий ряд саботажів. залишати Берліна, хіба що під безпосередньою загрозою війни.

Рішення Комінформу в справі Німеччини

ДОМАГАЮТЬСЯ МИРОВОГО ДОГОВОРУ І ЗАКІНЧЕННЯ ОКУПАЦІЇ.

Лондон, 25. червня. — Протягом останніх днів „радили" у Варшаві міністри закордонних справ Советського Союзу та його сімох сателітів і під диктатом Молотова врадили, що з Німеччиною треба заключити мировий договір і закінчити її окупацію один рік після його підписання. Згідно з повідомленням московської радіовисильні, на цій конференції винесено такі головні рішення: 1. ЗДА, Велика Британія, Франція і СССР повинні виконати договір щодо завершення демілітаризації Німеччини; 2. Важка промисловість Рурщини повинна перейти на відповідний час під контролю цих чотирьох великодержав; 3. Повинен бути встановлений тимчасовий уряд для цілої Німеччини, зложений з представників демократичних партій і організацій, зі завданням створити гарантії проти повторення агресії; 4. Згідно з Потсдамським договоренням повинен бути заключений мировий договір, а окупаційні війська відкликані один рік після його підписання; 5. Треба поробити заходи для сплати німцями воєнних відшкодовань. Варшавська конференція країн Комінформу була скликана у звʼязку зі заходами західних союзників щодо створення західно-німецької держави, після того, як большевики розбили всі намагання спільного полагодження німецької справи. Кінцевою ухвалою Варшавської конференції була резолюція, яка „відкидає признання законної сили і морального авторітету постановам Лондонської конференції".

ЩЕ ОДНЕ ПОТВЕРДЖЕННЯ БЕРХНІ ЗІ СОВЄТСЬКО-УКРАЇНСЬКОЮ „ДЕРЖАВНІСТЮ".

Варшавська конференція сімох советських сателітів під проводом Москви дала ще одне зайве потвердження цілої давновідомої брехні зі советсько-українською державністю. На цій конференції були заступлені, крім Кремля, Польща, Югославія, Альбанія, Чехословаччина, Румунія, Болгарія і Мадярщина, але чомусь не було „українського" заступника, хоча в справі Німеччини навіть підсоветська Україна повинна мати багато більше до говорення і не тільки від Альбанії, чи іншої Болгарії, але й від Москви. Виходило б, що Кремль вже навіть з цим формальним блахманом „української державности" не рахується, або, можливо, не можна було підшукати якого українського холуя, щоб вислати до Варшави після того, як Мануїльський виїхав до Ню Йорку.

ЩЕ ОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ КОМІНФОРМУ ВІДБУЛАСЯ В БРАТИСЛАВІ.

Варшава, 25. червня. — Рівночасно з нарадами комінформівських міністрів закордонних справ у Варшаві, інша конференція комінформівських партійних представників відбулася під проводом А. Жданова в Братиславі в Словаччині, як тут повідомляють з достовірних джерел. Але про цю конференцію, предмет і перебіг її нарад вже не подано ані одного слова.

ДАЛЬШІ УСПІХИ ГРЕЦЬКОЇ АРМІЇ НА БОЛЬШЕВИЦЬКОМУ ФРОНТІ.

Атени, 25. червня. — Командування грецької армії вчора повідомило про цілий ряд дальших успіхів грецької армії в генеральному наступі на большевицьких партизанів. Між іншим, зайнято гору Пиргос на фронтовій ділянці Кониці та закріплено попередні позиції. Пигрос є найвижча в горах Граммос, що є головною базою партизанів. В поодино-зокрема, британський уряд ві, подаючи йому тільки загальні напрямні, іменно: не

ГЕН. КЛЕЙ: ТІЛЬКИ ВІЙНА МОЖЕ НАС ЗАСТАВИТИ ЗАЛИШИТИ БЕРЛІН

СОВЄТСЬКО-ЗАХІДНЕ НАПРУЖЕННЯ В НІМЕЧЧИНІ ДОХОДИТЬ ДО ВЕРШКА.

Гайдельберг, Німеччина, 25 червня. — Американський головнокомандуючий в Німеччині, ген. Л. Д. Клей, прийшов вчора до висновку, що Совєти роблять вже останні заходи, щоби змусити західних союзників залишити Берлін і заявив, що до цього можна їх змусити тільки війною. Ген. Клей вияснив, що совєтська тактика теж в нічому не припинить програми творення західно-німецької держави. Свою заяву ген. Клей зложив на нарадах американського військового управління та військових командантів, що відбулися в справі останнього розвитку подій в Берліні. Там Совєти остаточно завершили свою бльокаду міста, цілком перериваючи транспорт, зупиняючи доставу електричної енергії зі своєї зони в західні та перериваючи нормальну доставу харчів, головно молока. Західні союзники зі свого боку зупинили всі достави зі своїх зон в совєтську. Звичайно, на цьому найбільше пошкоджені самі німці, теж в совєтській зоні, і серед американських військових кол підноситься думку, що західні союзники таки могли б евакувати Берлін, якщоб терпіння німецького населення вже переходили людські можливості. Самі німці висловлюються в користь західних союзників та заявляють, що воліють голодувати, ніж мали б попасти під совєтську „опіку". Достави для західних військових ґарнізонів в Берліні продовжуються повітряною дорогою, але цим самим шляхом не можливо забезпечити харчами 2,000,000 німців, що живуть в західних зонах. В дальшому піднесено думку, щоби негайно евакувати з Берліна жінок і дітей американського військового персоналу і ген. Клей заявив, що це буде зроблене, але вже тоді, як „війна буде за плечима". Тимчасом в Берліні по вулицях міста безупину патролюють, американські та британські танки, а шоломи на головах вояків та готові до стрілу кулемети справляють грізне враження, що в кожній хвилині могла б початися війна. В американських військових колах в Німеччині вважають, що положення в Німеччині вже є не тільки їхньою справою, але справою уряду у Вашингтоні.

РІШУЧЕ СТАНОВИЩЕ ЗАХІДНИХ СОЮЗНИКІВ В БЕРЛІНСЬКІЙ КРІЗІ.

Берлін, 25 червня. — Рішуче становище Америки в справі чотиро-державного управління Берліном має повну підтримку британських і французьких властей. Вчора, рівночасно з американськими танками, на вулицях Берліна появилися озброєні до зубів відділи британської піхоти, а у відповідь на совєтську бльокаду міста британські власті задержали всі свої достави до совєтської зони, головно вугілля і сталі з Рурщини. З Французького боку заявляють, що причиною цеї останньої крізи є не введення нової валюти в Німеччині взагалі, а в Берліні зокрема, але виключно совєтські намагання позбутися західних союзників зі столиці Німеччини, що є сьогодні найдальшим західним форпостом за совєтською залізною заслоною.

НІМЕЦЬКЕ НАСЕЛЕННЯ БЕРЛІНА АПЕЛЮЄ ДО СВІТУ ПРОТИ СОВЄТІВ

Берлін, 25 червня. — Вчора тут відбулася зорганізована соціял-демократами велика німецька демонстрація, в якій взяло участь понад 75,00 осіб та під час якої ухвалено звернення до цілого культурного світу, протестуючи проти совєтської жорстокости та прохаючи охорони перед нею. Має бути приготований окремий апель до Організації Обʼєднаних Націй.

НІМЦІ ВОЛІЮТЬ ЗАХІДНИЙ ПОДІЛ, НІЖ СОВЄТСЬКУ „ЄДНІСТЬ".

Берлін, 25 червня. — Переведена серед німців анкета інформаційно-контрольного відділу американського військового управління, виявила, що 90% німців воліють поділену Німеччину, ніж обʼєднану під совєтською контролею. Така сама більшість німців заявила, що для неї є важливіше припинення комунізму, ніж обʼєднання Німеччини.

„ЗНИК" ЩЕ ОДИН АВСТРІЄЦЬ.

Відень, 25 червня. — Австрійське міністерство внутрішніх справ вчора повідомило, що вчора серед таємничих обставин зник один з урядників його цензурного відділу, Отто Дойч. Зникнення Дойча звʼязується з недавнім арештом Совєтами австрійського поліційного інспектора Антона Марека.

БЕЛЬГІЯ РАТИФІКУВАЛА ДОГОВІР З ІТАЛІЄЮ.

Брюсель, Бельгія, 25 червня. — Бельгійський парлямент ратифікував вчора мировий договір з Італією, не видвигаючи жодних застережень. При цій нагоді поодинокі бесідники виявили багато симпатій до італійців, які мали відвагу направити свої помилки, виступаючи під кінець війни з цілою рішучістю проти нацистів, як тепер роблять проти комуністів.

МАДЯРСЬКІ КАТОЛИКИ ПРОДОВЖУЮТЬ БОРОТЬБУ ЗА ШКОЛУ.

Будапешт, Мадярщина, 25. червня.— Секретар мадярського кардинала Міндсенті вчора заявив, що всіх тих католицьких послів, які підтримували большевицьку націоналізацію шкільництва в країні, ексмуніковано з католицької церкви. Вчора тут відбулися наради всіх мадярських єпископів і вважається, що предметом цих нарад були дальші заходи проти большевізації шкільництва.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сити і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$5.25	Six months	$6.25
На три місяці	$2.75	Three months	$2.75
Число з понеділка (англійською Частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Classified Advertising Department, 507—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346. JERSEY CITY 3, N. J.

СЛОВО „САМІТНОЇ ЛЮДИНИ"

В часі довгого побуту Френкліна Д. Рузвелта в Білому Домі багато людей намагалось вплинути на нього, щоб він використав досвід, гуманність та патріотизм свого попередника, бувшого президента Герберта Гувера. Ці заходи були даремні. Гувер стояв ввесь час оподаль, згадуваний хіба тоді, коли треба було представляти економічну катастрофу за Гувера, а добробут за Рузвелта. Це багатьом не подобалось, не тільки з республиканців, але й з демократів. Згодом виявилось, що хоч Гувер живе затишно й самітно, але далі працює, проєктує, дораджує. Вкінці наступник Рузвелта, президент Труман, зробив розумний крок, покликуючи Гувера до Білого Дому з проханням перебрати на себе обовязок зібрати дані про економічну пужду в світі, зокрема в Европі, як теж і про світові ресурси, щоб можна зорієнтуватись, яку треба звідси дати світові економічну допомогу та яку можливо дати. Це Гувер, як відомо, виконав як свою останню прислугу...

На Республиканській конвенції Гувер зявився тільки як „почесний гість", далі „самітний у серці". Та небувала і дуже довго триваюча овація, природна і щира, яку йому справили, як він зявився на плятформі, огріла наболіле серце і навіть викотила сльозу з очей одинокого ще живучого з бувших президентів держави.

Потім Гувер зачав говорити „правду", з якої подамо це, що вважаємо найважнішим:

Живемо в часі великої кризи, яку завинили різні уряди, включно з нашим. У різних країнах переможено свободу. Ожило невільництво. Кремль, якого ми врятували перед Гітлером, виповів війну цілій людській цивілізації, завівши тиранію, якої світ досі не знав. Ще тільки завдяки Злученим Державам не знищено цілковито свободи в світі. Лукавство й ненависть не можуть бути світлом, за яким треба йти. Нема місця для економічної тиранії, так, як і для політичної. Отруя тоталітаризму доходить вже й до нас, до юній, університетів, інтелігенції, а навіть уряду. Не може існувати в державі тоталітарна економія й водночас особиста свобода та репрезентативна влада. Чотириста мільйонів людей в Европі мають під комуністами тоталітарну економію і неволю. 300-літня свобода Америки побудована на принципі, що людина дістає особисту свободу від Сотворителя, а не від держави. Цей принцип довів Америку до великого добробуту і пошанівку людської гідности. Він поставив нині Америку в моральнім проводі світу. За 30 років війни Америка одинока не забрала ніякому народові його землі, ні не угнітала ніякого народу. Ми ненавиділи війну, а любили мир. З Америки, ми, вільні чоловіки і жінки, потішаємо вільних людей у світі, що людська свобода не пропала, бо вона ще живе на цій землі. Підіймім старого американського духа, що каже американцеві жити і вмирати за людську свободу, безкорисно, без особливої амбіції а з любови до людини, до її свободи. Підіймім теж основи віри і моралі та думаймо розумно й справедливо. Щойно тоді будемо могти вважати себе гідними перемоги.

Республиканська плятформа

Щойно якби Республиканська партія перемогла в осені й вибрала номінованого нею кандидата на президента дійсним президентом, як теж задержала надалі перевагу в конгресі, буде вона спроможна здійснити це, що виложене в її політичній плятформі, прийнятій 23. червня Краєвою Конвенцією в Филаделфії. Назагал ця плятформа звучить добре, як усі того роду плятформи, але сила і значення їх не в проголошених ідеалах, а в тому, як їх в практиці розуміти-муть.

Плятформа виходить з такого головного завдання:

Установити й утримати мир; розбудувати країну, в якій кожний громадянин може заробити на добре утримання з виглядами на справжній поступ для себе й своєї родини; утримати по всіх усюдах горіюче світло високих американських традицій свободи, нагоди й справедливости для кожного.

Для осягнення цього завдання проголошується такі засади:

Як найбільшу співпрацю між громадянами і як найменшу залежність від закону.

Американська конкуренційна система дає справжню нагоду праці для молоді й для всіх підприємчивих громадян.

Уряд є слугою такої системи й тому має зробити все можливе, щоб допомогти до розвитку здоровя, поширення науки і до забезпечення на старість.

Права й обовязки робітників є різнорядні з правами й обовязками господарів і вони полягають на взаємозалежности. Усі повинні жити достатньо й заробляти достатню платню.

Наша закордонна політика має на увазі зберегти вільну Америку у вільному світі вільних людей. Це вкладає на нас обовязок посилити Обєднані Держави і добути зрозуміння для амириканського власного інтересу у свободі інших народів. Зберігаючи розумно наші власні ресурси, будемо співпрацювати з іншими свободолюбними націями.

Постійне і доцільне обстоювання особистого достоїнства людини та її права до повної справедливости без огляду на расу, віровизнання або краску шкіри — оце основна американська засада.

•

Трагічний досвід Европи повчає нас, що народний уряд щезає, якщо він не виказує роботящости і не є в спроможності переміняти в діла наміри й аспірації народу. Тому предявляємо в домашніх справах: утримання збройних сил в повітрі, на суходолі й на морі, утримання відповідної торговельної маринарки, якої власниками були б приватні особи; утримування федеральних фінансів в здоровому стані. Малий бизнес, як основа американської підприємчивости, мусить дізнати заохоти діянням, зверненим проти монополій.

Колективні переговори є не лише обовязком, але й правом, яке відноситься однаково до робітників, як і до господарів.

Підтримуємо поступовий розвиток водних сил країни, зберігання природних багатств і переховування стратегічних та критичних матеріялів, необхідних для оборони Злучених Держав. Заохочуємо наводнення безводних околиць.

Признаємо обовязок нації дати належну опіку ветеранам, як матеріяльну так і щодо здоровя. Розбудову мешкальних домів треба перевести приватними підприємствами під заохотою уряду.

Домагаємося поширення старечої пенсії і виплати суспільного забезпечення на більше реалістичних підставах. Обстоюємо швидке переведення законодавства проти лінчів, домагаємося знесення податку від голосування, і заявляємось проти вирізнювання рас у збройних силах Америки.

•

Зобовязуємося виконати існуючі закони, звернені проти комуністів і ухвалити нові для спинення комуністичних діянь, які мають на меті встановити безбожну диктатуру, контрольовану з закордону.

Схиляємося до думки перевести зміну в способі вибирання президента й віцепрезидента на такий лад, щоб більше виявляв волю народу. Доручаємо конгресові перевести конституційну поправку для зрівнання прав жінок. Стоїмо за однакову платню за однакову працю без огляду на пол.

Стоїмо за привернення стейтам їхніх історичних прав для використання прибережної води і занурених земель.

•

Нашу закордонну політику використаємо на збереження вільної Америки для вільних народів у вільному світі. Без злоби і без бажання загарбувати чужі землі будемо змагати до справедливого миру для всіх країн.

Америка глибоко заінтересована у постійності, безпеці і свободі інших незалежних народів. У границях розумної добродійности будемо співпрацювати на підставі самодопомоги і взаємної допомоги з іншими свободолюбними націями у змаганні до відзискання їхньої економічної незалежности, людських прав і основних вольностей, за які ми вели дві війни і на основі яких мусить бути забезпечений мир.

Вітаємо й заохочуємо завзятий поступ для єдности Західної Европи. Віримо в колективну забезпеку проти агресії, а в обороні свободи і справедливости. Підтримаємо Обєднані Держави, як найсильнішу надію світу в тому напрямку. Зокрема доцінюємо старання для регіональних заряджень, передбачених у чартері Обєднаних Держав. З цього боку вважаємо Договір про Оборону Західньої Півкулі як доцільний взірець.

Витаємо Ізраїля в громаді самостійних держав. Будемо підтримувати дальше нашу історичну приязнь для Китаю. Будемо змагати до відбудови самоврядування окупованих територій.

Ведені такими засадами і при дальшій вірі у Божу поміч... ми, американський нарід, будемо відважно йти вперед, щоби бути готовими на визов майбутности.

Лев Ясінчук.

Владика-скиталець в Австрії

На сіре, буденне, вже одноманітне буття українських емігрантів в Австрії, принесло літнє сонце новий оживлюючий світляний промінь. Від тижня гостює серед українців Австрії найвищий під сьогоднішню хвилину достойник греко-католицької церкви, висланник Апостольського Престолу — Апостольський Візитатор на Західню Европу, Ексцеленція д-р Іван Бучко.

Хто з нас не знає цього високого Архипастиря ще з його духовної праці як єпископа у Львові! Відгомін його невсипущости, його надлюдської енергії й відваги, з якою він кермував не тільки церковним, але й національним кораблем, його участь в організації ясної, простолінійної християнської думки й беззастережна відданість українському народові розсіяному на обох земних півкулях, його місійна і візитаційна праця в Европі й Америці як Північній так і Південній, — все це зеднало йому серця всіх справжніх українців без різниці на край, замешкання, чи віроісповідання. Його особа стала сьогодні символом української єдности й братолюбія. В нього не існують партії, групи, проводи. В нього є тільки українці — можна б хиба сказати — більше, чи менше відучі; більше чи менше зрілі для сьогоднішнього історичного часу. Кість з кости і кров з крови українського народу — він леліє велику думку — ідею: бачити український нарід під кожним оглядом і в кожному матеріяльному й духовому напрямку таким обєднаним, щоб мав силу здійснити заповіти найвизначніших геройських синів народу та був гідним вступити колись на обітовану Рідну Землю з чистим не Авелевим серцем, з постановою розбудувати могутність, значення і пошану серед народів світу — Вільної Української Держави.

Такого ми знаємо, цього Великого Сина Галицької Землі.

Коли під впливом обставин у часі другої світової війни й після неї тисячі українців найшлося м. і. в Австрії, коли грозила їм насильна репатріяція; коли вони в журбі за квитучу молодь, при помочі новозорганізованого Братства св. Апостола Андрія основали тут українські школи, за якими пішли й українці в других австрійських осередках скупчення, хоч не було тих шкіл чим удержати, — тоді делегація того Братства, поборюючи — як здавалося — неможливі перешкоди, відшукала нашого Архипастиря в Римі. А він, сам старший скиталець як ми, не попрікав її словами: „Чого ви напастуєте мене", але привітав її виявом найбільшої радости, вимовляючи слова, що відразу осмілили делегатів: „Сам Бог вас прислав" та відправив її не тільки самими потішаючими фразами, але й з видатною допомогою. Коли братські школи закінчують оце третій рік своєї благодійної праці, коли бідна скитальча Україна в Австрії випустила біля три сотні кандидатів на високі школи, то в першій мірі завдяки тій видатній матеріяльній допомозі, що її цей Князь Церкви потрапив зорганізувати й передати на ту велику ціль.

Коли Апостольський Намісник робить — не для кожного видимі й невидимі — зусилля для облегчення й наладнання долі українських скитальців; — то це напевно не діється без активної участі цього нашого Єрарха, Високопреосвященого Івана.

Тож і не дивно, що на вістку про приїзд цього Достойника в Австрію на канонічну візитацію, заворушилася українська еміграція. Світські люди, старші й молодші, інтелігенти й простолюддя, такого чи іншого віроісповідання, ставали духовникам своєю порадою і своїми силами до помочі, щоб так високоціненому гостеві, якнайвиразніше виявити свою пошану й любов.

Побув Високопреосвященний у Лінцу, в Зальцбургу, в таборі Ст. Мартін, в Інсбруку, супроводжений заступником голови, (що повнить обовязки голови) українського представництва на Австрію. Всюди вітав народ свого любленого єпископа так, як він на це вповні заслуговує. І всюди залишалося хіба з того невдоволення, що на скитальщині, особливо в таборових умовинах, не можна зробити цього гідніше. Всюди служив Архієрей величаве Богослуження, що стягало своїх на гарячу молитву і чужинців, що захоплювалися чарівним і поетичним обрядом.

Якщо в Інсбруку 13. і 14. червня випало привітання дещо величавіше назверх то головно тому, що тут багато працюючих українців живе свобідно — приватно, а не в таборі, й вони не вязані табором і його умовинами. Для Богослуження підшукали одну з найбільших церков у місті. І треба було, бо в нашій звичайній був би народ не помістився. Посходилися навіть і всі ті українці, що працюють по німецьких господарствах на селах. Приявні були представники французької окупаційної влади й визначніші австрійці — адміністраційного й наукового світу, не говорячи про маси духовенства й народу. Всіх чарувала не тільки сама відправа, але й найкращий в Австрії український хор „Ватра" під орудою оперового капельника, проф. Льва Туркевича.

А проповідь Владики — це для зболілої душі скитальця одна насолода. Скільки відчутої любові, скільки слів піддержки, покликів до обєднання, до братерської любови, почули українці, з благословенням усього того, що нам у сучасну хвилю присвічує!

Після пополудня уладили впорядчики зустріч Владики з громадянством; у великій концертовій салі музичного товариства, прибраній прапорами і українськими килимами. Саля повніська — католики й православні. Достойного Гостя, що засів на призначеному місці привітав зі серцем і — як звичайно — мудро, декан Тиролю, крилошанин о. Юстин Гірняк. Після нього — представник українців Інсбруку, доцент д-р Юрій Фединський, від української інсбруцької громади, вручаючи альбом зо світлинами українських установ Інсбруку й картотеку зо звітами їхньої праці. Далі витала шкільна молодь „Найдостойнішого нашого Архипастиря й Дорогого нашого Покровителя". Гімназистка вручає китицю квітів. „Це дар вдячности від шкільної молоді". За цим деклямує мала школярка зворушливу поезію-молитву о. Труха й кінчить: „О, Маріє, Україну нам дай". А так ще менші діти; троє їх деклямують разом і передають квіти. З черги представляв доцент Фединський, делегації окремих установ, що інформували Владику про свою працю і пляни на будуче. А так уже

(Докінчення на стор. 3-тій).

Олексій Андрієнко.

ПРОВОКАЦІЇ КРЕМЛЯ В УКРАЇНІ

(Авторські права застережені).

8)

То, кажемо, — інша справа. І не про долю тих нещасних, що отак марно, отак безглуздо офірували своє здоров'я чи й життя в ім'я ненажерного кремлівського тирана, хочемо говорити. А про те, як саме тих „народніх героїв" витворювали в Кремлі, щоб пустити туман увічі і своїм мільйонам затурканих, нещадно визискуваних і гноблених співгромадян, і ввести в облуду громадську думку світу, яку кремлівські маги так спритно використали в своїх інтересах під час останньої війни.

Розповімо сьогодні тільки один епізод із тисяч йому подібних, розіграних, як за нотами, під диригентську паличку з Кремля в час війни, з так званим „народнім партизанським рухом".

Советський пропагандивний журнал „Пропагандист и агитатор" у числі 20 за 1947 рік писав:

„Партийные организации были вдохновителем и организатором могучего партизанского движения, развившегося на Украине и в других советских районах, временно оккупированых врагом. ЦК ВКП(б) и лично товарищ Сталин придавали исключительное значение развитию партизанского движения в тылу врага, направляя лутших сынов партии для руководства борьбой партизан".

Так пишеться советська історія про партизанський рух, про окремих ватажків партизанського руху („лучших сынов партии").

Так, зокрема, роздзвонила советська пропагандивна машина про славу одного такого партизанського ватажка на Україні — Калашникова, якому сьогодні, за підспівами всіх підголосків пропагандивного большевицького хору — преси, кіна, радіо — і Чапаєв не рівня, і сам Щорс — не брат.

Коротко казавши, Калашников опинився в Пантеоні „народніх героїв партизанського руху на Україні", і так його, як оборонця кривдженого проклятим фашистським наїздником українського населення, і збирається советська пропаганда канонизувати, запровадивши в свої „блискучі" сторінки історії вітчизняної війни.

Але ж мусить прийти колись об'єктивний, безсторонній історик (хоч би такий, як наш славетний Нестор-літописець, або, нехай уже, на гірший випадок, і Пушкінський Пімен (пам'ятаєте — в „Борисі Годунові": „Іще одна, остання вже пригода, й літопис свій закінчу зовсім я...") і скаже своє правдиве, справді історичне слово про справжнє коріння, грунт, оточення і підсоння, що творили так звану „народню партизанку" за советськими рецептами...

І коли не ми, то наступні покоління наочно побачать справжню суть більшости тієї партизанки, зрозуміють значення її в долі українського народу в час боротьби двох тоталітаризмів — фашизму й комунізму — і зрозуміють усю мерзенність підступного кремлівського куховарства в цій галузі — в партизанському русі.

Отже, розповімо про одного з найбільш уславлюваних зараз советською пропагандою ватажка партизанського руху на Україні — Івана Калашникова. (Як бачите, сама доля допомогла тут кремлівським крутіям, підсунувши їм навіть українця з таким спорідненим, „братнім" прізвичем — Іван Калашников (чим не „Купец Иван Калашников" із Мермонтівської пісні?). Але розповімо все саме так, як воно справді було, розповімо правду — від коми до коми — а може ж майбутній безсторонній історик якось та використає при нагоді і цей матеріял, щоб вивести на чисту воду галасливі, але облуднобрехливі запевнення Кремля. А що в цій розповіді буде сама чиста правда — запорукою тому те, що автор цих рядків, близький земляк Івана Калашникова.

Ще кілька слів про партизанський рух під час другої світової війни взагалі, а на Правобережній Україні — зокрема. Москва сьогодні на всі заставки уславлює „могучее партизанское движение", іменуючи його всенароднім вибухом гніву й ненависти до фашистського окупанта. Так би їй хотілося. А насправді так воно не було. Ніхто сьогодні не криється з тим і не заперечує, що в багатьох місцевостях Великої України, а особливо по селах, населення зустрічало німецькі когорти хлібом-сіллю і квітами. Це звучить може й страшно, коли міряти на мірило звичайних людських понять про ворога, про напасника, про наїздника, про стан війни між двома народами і т. д. Але, коли зважити, що український народ, українське населення, рятуючись від кривавих пазурів ненажерного червоного кремлівського потворища, ладне було кинутися в обійми й не такому страхітливому звіреві, яким себе пізніше — вже в роки 1942-1943 виявив і на Україні німецький фашизм, то рішуче нічого дивного в тому не буде, що змученому чвертьсторічним насильством і колгоспним рабством, українському населенню і в брязкоті багнетів гітлерівських дивізій могли вчутися благовісні дзвони давно сподіваного визволення, давно жданої і належної українському народові, як народові — волі. І справді — що значив той брязкіт проти безнастанного, багаторічного гуркоту грому з ворожої, наскрізь чужої, загарбницької Москви, яка крім нищення й руїни всього національного на Україні, крім кривавих тризн оскаженілих енкаведистів, не дала цьому многострадальному народові нічого ані в сучасному, ані не обіцяла дати і в перспективах майбутнього!

(Дальше буде).

Д-р Володимир Галан.

Новий іміграційний закон та наші завдання

II.

Створення Переселенчого Осередку в Ню Йорку може бути найбільше характерним показчиком, що можна досягнути діючи через ЗУАДК. Протягом цілого 1947 були нарікання, що ніхто не займається новоприбуваючими імігрантами. Мимо цього, що ЗУАДК покривав частину видатків Самопомочі і частину видатків жінок, які виходили до кораблів з рамені Католицького Комітету, Католицький Комітет і другі амер. допомогові організації скаржились і нарікали, що тільки українці не помагають своїм імігрантам. ЗУАДК взяв на себе цю працю і від квітня 1948 р. нарікань немає і здається усі прибувші мають належну опіку.

Треба було, щоби за цю працю взявся рівноправний член американської допомогової сімї, а таким є в сучасний мент Злучений Український Американський Допомоговий Комітет.

І за підготовку до переміщення 50,000 українців, які мали б приїхати до ЗД на основі нового іміграційного закону, може взятися — при допомозі цілої нашої суспільности, — тільки ЗУАДК.

Як підготовити мешкання та працю?

Новий іміграційний закон вимагає, щоби кожен новоприбуваючий мігрант мав запезпечене мешкання та працю в ЗД. Маючи це на увазі ЗУД Комітет вже в місяці березні цього року старався перевести список усіх мешкань по наших громадах і розіслав в тій цілі 50,000 блянкетів, з проханням їх виповнити та негайно переслати до ЗУАДК.

Сьогодні, можна ствердити факт, що коли б наші громади прислали були хоч 5,000 виповнених блянкетів до ЗУАДК, то перший український транспорт імігрантів прибув би вже до ЗД. з кінцем липня ц. р. Те, що занедбано, треба тепер направити, поки час.

І першим нашим завданням зараз мусить бути виповнення блянкетів ЗУАДК, які розіслано по усіх громадах та пересслати їх негайно до ЗУАДК на адресу:

United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa.

Переселенчі Осередки.

Друге завдання, це створення **Переселенчих Осередків** в кожному стейті, де є можливість поселення наших людей. Маючи на увазі, що імігранти будуть приїздити на місячні квоти, треба нам вже на перший рік мати хоч 20,000 запевнених **тимчасових мешкань та тимчасової праці.** При праці поселення будуть помагати теж Стейтові уряди і тому наші Переселенчі Осередки повинні творитися на стейтових основах. Вже створено Переселенчі Осередки в Ню Йорку та Филаделфії.

Дальші П. О. повинні повстати в Стейтах: Конектікут, Огайо, Мішіген, Ілліной, Вісконзін, Нoрт Дакота, Міннесота, Каліфорнія Флоріда та другі.

Филаделфійський Переселенчий Осередок взяв на себе завдання п,римістити в околиці Филаделфії та самому місті 2,000 нових наших імігрантів. Мала місцевість Амстердам в Н. Й. готова взяти сто осіб а громада Ютіка і околиця сто родин. Веручи це як показчик наших сил і можливостей, можна б на перший іміграційний рік зробити такий підрахунок:

Переселенчий Осередок на стейти, що мали би примістити в 1948/49 р. нових імігрантів: Ню Йорк, в Ню Йорку: 3,000; Пенсилвенія, в Филаделфії: 3,000; Огайо, в м. Клівленд: 2,000; Мішіген в Дітройті: 3,000; Ілліной в Шікаго: 3,000; Стейти Н. Е. і Конектікут в Ню Гейвен 1,000; Норт Дакота: 1,000; Вісконзін 1,000; Міннесота: 1,000; Каліфорнія: 1,000 ;Другі стейти: 1,000. Разом 20,000 нових імігрантв.

Очевидна річ, що наведена табеля не є чимось зафіксованим. Вона може і мусить бути змінена відносно місцевих потреб, але вона вже дає нам образ величі цього завдання, яке є серед нами і яке ми самі мусимо і можемо розвязати. Що зробив досі ЗУАД в цій справі?

ЗУАДК розіслав до усіх наших громад, парохій та поодиноких громадян 50,000 блянкетів для зареєстрування мешкань і праці:

ЗУАДК віднісся листовно до усіх губернаторів наших стейтів з проханням допомогти в переселенні в їхніх стейтах:

ЗУАДК віднісся листовно до усіх Торговельних Палат в усіх стейтах з проханням подати відомости про можливості поселення і праці в поодиноких місцевостях їх стейтів:

ЗУАДК вже покликав до життя два Переселенчі Осередки в Ню Йорку та Филаделфії і ввійшов в порозуміння для співпраці з Католицькою та Протестантською Допомоговими Організаціями в справах переселення так тут в ЗД, як і Німеччині та Австрії.

За нашим громадянством лишається тільки справа вислання негайно виповнених реєстраційних блянкетів та відослання їх до ЗУАДК.

А це треба робити зараз на усіх зборах, приватних сходинах, чи навіть скликати окремі наради. Ця справа не терпить проволоки!

Організаційний Апарат в Европі.

На тлі нового іміграційного закону та цього значення, яке відограють в його виконанні усі американські допомог. організації, справа міжнародного і державного визнання ЗУАДК та підписання ним міжнародного договору з ІРО в Женеві видвигається самовидячки як один знайбільших повоєнних успіхів нашої американської іміграції.

Використання усіх можливостей, звязаних з цими двома подіями, залежить виключно від наших сил та нашої волі, від нашого зрозуміння, як ми цінимо свою незалежність.

Вже тепер нам відомо, що американські допомогові організації зі своїм апаратом в Европі відограють велику і відповідальну ролю при наборі нових імігрантів. Тому і нам не вільно бути тут позаду.

Маючи це на увазі, Екзекутива ЗУАДК доручила свому представникові в Европі відкрити відповідне число офісів, згідно з договором з ІРО та військовою владою. Сьогодні вже оперують представництва в Мюнхені, Франкфурті та Штутгарті як і Зальцбурзі в Австрії. Та це не вистарчальне. Треба ще додаткових офісів в французькій та британській зонах в Німеччині та Австрії. Треба дальших фондів, а головно відповідного, вишколеного персоналу для так відповідальної праці.

Може стане декому дивно, як це легко творимо сьогодні офіси в Німеччині, Австрії та других краях. Цю подію попередила однак, довга муравлина праця Екзекутиви ЗУАДК та його персоналу. Цю працю піддержувала роками найсвідоміша частина нашої іміграції в Америці, навіть в тих моментах, коли здавалось, що увесь світ проти нас.

Загал мав повне довіря до проводу, який він покликав до життя.

А провід відчуваючи це довіря, виконав працю, яка перейшла усі наші сподівання. И тепер, маючи повне довіря загалу, ЗУАДК виконає і чергове наше завдання:

„**Переселити наших людей до ЗД,** а тим, які не можуть приїхати до ЗД., допомогти влаштуватися та зачати нове життя в інших країнах.

ЗА ЗАЛІЗНОЮ ЗАСЛОНОЮ

РАДІОБАЙКИ ТРИВАЮТЬ ДАЛІ.

Київська радіостанція і далі пересилає листи від повернеців до їхніх земляків, що досі лишаються поза межами України. 19-го травня прочитано три листи: від робітника Миколаївського суднобудівного заводу Безкоровайного, від учителя села В. Знам'янки Запорізької области Башмакова та від селянина Запорізької области Башмакова та від селянина Запорізької области Лютого. Всі ці три листи — звичайнісінький советський штам, оздоблений брехнею. Прикладом, учитель Башмаков розповідає в своєму листі про те, як ДП нібито пориваються на „родіну", а їх силоміць засилають до Канади, Бразилії та інших заокеанських країн. З такої, Башмакової „правди" не тільки дорослі ДП, а й малі ДП-нята сміються. Далі, як і кожного разу в таких випадках, і ці автори листів закликають земляків негайно повертатися на батьківщину. Що ж, відповідь на це може бути одна: всі повернемося на батьківщину, але лише тоді, коли там скінчиться панування Сталіна, Хрущова та їхнього НКВД.

РУСИФІКАЦІЙНІ ЗАХОДИ.

Цими днями в Києві закінчилася всесоюзна конференція в справах слов'янської філології. Керував конференцією академік Державин. На конференції обговорювано питання щодо готування викладацьких кадрів, які викладали б у советських школах слов'янські мови, а також говорилося про кадри викладачів, що мають викладати у вищих слов'янських країн російську мову. До чого воно йдеться — ясно: до русифікації всіх слов'янських країн.

УПОРЯДКОВУЮТЬ ШЛЯХИ.

Останнім часом большевики ретельно взялися впорядковувати шляхи. В кількох областях України, звісно, силами отих нещасних рабів-колхозників, прокладають вони нові шосе та бетоновані шляхи. В самому тільки Донбасі заплановано протягом 1948-49 рр. прокласти 400 кілометрів бетонованих шляхів. 112 кілометрів з наміченого пляну будуть готові в цьому році.

АВАРІЯ „ХАРКОВА".

Днями советський пароплав „Харків" що перебував у той час десь за 160 кілометрів від острова Цейлону, став подавати аварійні сигнали. Іноземні пароплави поспішили йому на допомогу.

ЕЛЕКТРИФІКАЦІЯ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА.

Разом із збільшенням числа гідроелектровень в Україні збільшуються можливості електрифікації сільського господарства. Найлегше це здійснити в колхозах та совхозах, що розташовані на електромагістралях, які йдуть від Дніпровської гідроелектровні. Проте застосування електричної енергії в сельському господарстві запроваджується і в інших областях. Прикладом в 62 колхозах Одеської области молотьба цього року буде цілком електрифікована.

ГОТУЮТЬСЯ ПРИЙНЯТИ НОВИЙ УРОЖАЙ.

Вся сітка системи Заготзерна України ретельно готується прийняти збіжжя нового врожаю. Провадиться ремонт приміщень для зерносховищ, склепів, елеваторів, під'їздних шляхів, організується глибинні пункти, автотранспорт, готується кадри заготівельних контор тощо.

ВИСТАВКА ТВОРІВ ЯРОШЕНКА.

З нагоди 50 роковин з дня смерти художника Ярошенка, в Києві має відбутися виставка його творів. Ярошенкові картини, що в даний час знаходяться в інших містах, будуть перевезені до Києва. Виставка відбудеться в залі російського мистецтва.

Владика-скиталець в Австрії

(Докінчення зі стор. 2-гої).

йшли на зазив Владики окремі громадяни; з чим хто мав, кому чим серце наболіло. Для всіх Він мав прихильне слово. А память має надзвичайну; кого десь раз бачив, пізнавав зразу, щонайбільше деколи прізвище забув. „Де то я вас бачив, звідкіля я вас знаю..." Там і там. І вже пригадав усьо. На кінець промовив до цілої громади щиро, зо скромністю й покорою. Зокрема згадав шкільну молодь; благословив її, щоб вона вже більше не знала чужини... Єдність нам потрібна; якщо б ми без неї мали вернути на Батьківщину, то не ,усміхнеться заплакана Мати..." І немов огнем палили нас ті слова й у цю святочну хвилину ми постановляли за цю єдність постояти.

Вечером зібралися представники українських організацій при спільній вечері. Не в українській хаті, бо такої немає. Але на щирій розмові й від привітного тону, що віяв від Гостя, линув час швидко й мило. Гучним тричі „Слава" розпрощалися представники зо своїм Архиереєм.

Нехай Його дорога буде квіттям устелена...

Дуже величаво відбулася візитація в Ляндеку таборі; громадяни вітали Владику в таборі спільними сходинами, привітами й концертом хору „Ватра". На другий день відбулося Богослуження не в таборі, але в місті. Приявні були представники влади й німецького духовенства. На спільній перекусці промовляли свої й чужинці, а їм відповідав Владика в німецькій і французькій мовах. Відти поїхав Архиерей через Швайцарію до Парижа, супроводжений щирим жалем усіх скитальців. Але вони потішають себе надією на сповнення запевнення Єпископа; в Австрії вже не побачимося, але... дома.

15. червня 1948.

ЩО ПИШУТЬ?

ХОЧЕ БОРОТИСЯ ПРОТИ БОЛЬШЕВИКІВ

(З листа, писаного в квітню на скитальщині до особисто незнаної людини в стейті Конетикат).

Пишучи листа до Канадійського Комітету, я зовсім не думав, що мені хтось на цей лист дасть відповідь. Тому Ваш лист, схвилював мене до глибини душі. Пишете, що Ви вичитали лист в газеті „Н.Ш". і так попали на мою адресу. Дякую Вам за ту допомогу, що Ви мені й моїй донечці вислали.

Про „червоний рай" мені й не згадувати. Я тільки чекаю тієї хвилини, щоб почалася боротьба. Я б сів на панцирний танк, яким я дуже добре володію і бився б як найлютіший лев проти російського большевицького ворога і варвара, що ешалонами вивозить з України наших рідних братів на Сибір та в Колиму, Астрахань, Соловки.

На Ваші запити відповідаю таке: Я родився в Києві і в Києві в 1926 р. був повішений мій батько за самостійну Україну. Сиротою я служив у советській армії, а тепер находжуся на скитальщині... Ми віримо в перемогу українського народу і знаємо, що большевицькі тюрми повстали на звалищах українських міст. Віримо, що скоро прийде час, що повстане незалежна, соборна українська держава без Москви, без ката, без його палачів-комуністів.

ЖЕРТВИ НА ПРАЦЮ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ

На кампанію, яку веде УКК в цілі зібрання $50,000, надіслано такі жертви:

Филаделфія, Па.: Віддія Українського Конгресового Комітету $400; С. Чорномаз $5; від. 52 Союзу Українок $10; разом $415. Передтим було проголошено $300, отже з Филаделфії прислано досі разом $715.

Джерзі Сіті, Н. Дж.: Чорноморська Січ $100; о. В. Лотович $5, разом $105. Передтим було проголошено $160, отже всього разом надіслано з Джерзі Сіті $265.

Гемтремк, Міш.: М. Черний $5, передтим було проголошено $273, отже разом досі надіслано $278.

Ню Йорк, Н. Й.: Микола Кравчук $100; Михайло і Неоніля Гайворонські $25; Петро Дорош $25, разом $150. Передтим було проголошено $115, отже разом досі надіслано $265.

Бруклин, Н. Й.: Відділ 21 Союзу Українок $100.

Асторія, Н. Й.: Бр. св. Николая, від. 5 У. Н. Союзу, $50.

Шікаго, Ілл.: Михайло Логай $30. Передтим було проголошено $45, отже разом досі надіслано $75.

Сейнт Пол, Мінн.: Петро й Катря Качмарі $15 як вкладку і жертву.

Елмайра, Н. Й.: Теодор Котур $10, а передтим було проголошено $5, отже разом $15.

Коговс, Н. Й.: Йосиф Дзямба $50.

Ірвінгтон, Н. Дж.: Мирон Литвин $5.

Лос Енджелес, Каліф.: Дмитро Барабаш $10.

Адріян, Міш.: Ст. Дідула $10.

Бристол, Па.: Українсько-Американський Горож. Клюб $10.

Палмертон, Па.: Стефан Новацький $10.

Міннеаполіс, Мінн.: Від. 32 Организації Державного Відродження України $100.

Сейлсвіл, Р. Ай.: Юрій Маланчин $10.

Годсон, Н. Й.: Ст. Качуба $10.

Ансонія, Конн.: Збірка на віччу $79.50.

Гартфорд, Конн.: Збірка на віччу $40.50.

Ню Гейвен, Конн. Збірка на віччу $109.

Антлантик Сіті, Н. Дж.: Йосиф Драган $25.

Акрон, О.: Українсько-Американський Допом. Комітет $50.

Бродалбін, Н. Й.: Збірка на свяченім $11.30. а о. Мирослав Мицишин $10, разом $21.30.

Йонкерс, Н. Й.: Український Горожанський Клюб $50.

Прислані тепер жертви виносять разом $1,470.20, а що передтим було проголошено суму $1,366.53, то всі жертви надіслані досі в цій кампанії виносять разом $2,886.73.

Що писала “Свобода” тому 40 років?

25. червня 1908 р.

ПРОГРАМА X ГОЛОВНОЇ КОНВЕНЦІЇ У. Н. СОЮЗУ НА ДЕНЬ 7. ЛИПНЯ В ФИЛАДЕЛФІЇ.

Рано архієрейська Служба Божа в церкві св. Михаїла при Норт 9. вул. і Буттонвуд Ст.; потім делегати підуть до Гармонія Гол, ріг Норт 11. вул. і Брандивайн Ст., де відбудеться конвенція з такою програмою: I. відкриття конвенції; II. Спільний обід. По обіді III. вибір потрібних комітетів для конвенції; IV. звіти головних урядників; V. дискусія над звітами; VI. кладення кандидатів на головних урядників на наступних 2 роки; VII. звіт контрольної комісії, вибраної на час конвенції; VIII. уділення абсолюторії, IX. вибір урядників; X. орган У. Н. Союзу, XI. перегляд статуту У.Н.С. Внески делегатів і назначення наступної конвенції. — Дня 7. липня відбудеться в честь делегатів X Конвенції декляматорсько-вокальний вечерок заходом товариства „Любов" і читальні „Просвіти" в Гармонія Гол. — К. Кирчів, предсідник; о. Л. Левицький, предсідник контр. комісії; А. Шаршонь, касієр; С. Ядловський, фін. секретар; О. Стеткевич, контрольор; Т. Лабовський, секретар; Ст. Калакука, контрольор.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПІКНІК У НЮ ЙОРКУ

уладжують товариства, Бр. св. Володимира, Бр. св. Андрія, Тов. Запорозька Січ, Тов. Зоря, Тов. Тисьмениця — в суботу, 25. липня в Вестчестер Парк, Бронкс.

Інші місцеві вісті: Читальня „Просвіти" у Филаделфії вибрала такий уряд на один рік: Іван Кречковський, голова; Ол. Ткачук, заст.; Микола Росолович, секр.; Іван Бабіовський, касієр; Іван Демків, бібліотекар; Роман Слободян і Мих. Поляк, контрольори. — Читальня „Просвіти" в Бруклині перенесена з тісного льокалю під ч. 8 Кент Евеню до більшого під ч. 76 Норт 7-ма вул.: П. Мунс, голова; Юл. Павчак, секретир. — Заходом тов. „Січ" у Ню Йорку відбудеться відчит під заг. „Попи, пани й робітники", в залі під ч. 107½ при Іст 8-мій вул. Вступ 10 ц.

УКРАЇНЦІ В ТЕКСАС.

Від якогось часу отримую листи від українців, галицьких і російських, з проханням подати інформації про Тексас. Я тут уже три роки і стараюся слідити обставини робітничі й рільничі і подаю такі вісті: В Тексасі нема підприємств для робітників чужинців, а лише прості роботи, як от в складах дерева. Там платять $1:75 денно за 9—10 годин. Щодо землі, то вона добра в північно-західній частині. Ціна по $14 за акер в околиці містечка Донді. — Альбін Вала, 615 Ченеверт Ст., Гюстон.

В ПОШУКУВАННІ ЗА АВТОРОМ „СЛОВА О ПОЛКУ ІГОРЕВІМ".

Звісний уродженець містечка Городка підо Львовом, д-р Дмитро Н. Вергун, який вславився між ін. ворожим відношенням до всього, що українське і виявив цю в рожнечу у видаванім собою „Славянськім Веку" у Відні після 1900 р., містить в москвофільській газеті „Права", видаваній у Филаделфії розвідку п.н. „Авторство Слова о Полку Ігоревім". Д-р Вергун, який по різних переживаннях опинився в 1947 в Америці, твердить, що автором цеї староукраїнської поеми є звісний співець з княжих часів, Митуса. На його думку Митуса походив з Перемишля. Це лише потверджувало б, що „Слово о Полку Ігоревім" є твором південно або західно-українського походження. Д-р Вергун твердить, що „Слово" було сфальшоване вже в першім виданні, довершенім у Москві гр. Александром Мусином - Пушкіном після його відкриття в 1804 р. Здогад про сфальшування першого видання „Слова", якого оригінал загинув у пожежі Москви негайно після його видання, потвердив французький славіст Андре Мазон. Коли проф. Мазон поїхав з таким твердженням на зїзд словянофілів, організований советською Академією Наук в Москві в 1944., там його стрінули з неохотою, як це потверджує Роман О. Якобсон, який тепер є професором в Колумбійському університеті в Ню Йорку. Між іншими вченими, які займалися виясненням авторства „Слова" наводить д-р Вергун професорів: Кленса Маннн'а і Д. І. Чижевського, обох з Колумбійського університету.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

БРУКЛИН, Н. Й.

Сороклітній ювилей Запорозької Січи, 325 від. У. Н. Союзу.

Сорок літ, це багато часу, особливо, коли його міряти трудами, вложеними в наше організаційне життя. Таке можна сказати і про 40 років існування Товариства „Запорозька Січ" у Бруклині. Тому і не диво, що стільки сліз полилось в українській кат. церкві Сошествія св. Духа, коли правилась в неділю, 13 червня панахида за тих, що відійшли і були добрими членами та чимало вложили свого труду, щоб наш нарід втримувати в своїй організації й національній карності. Працю Товариства пошановано теж і святочним Концертом, який відбувся цеї ж неділі, пополудні, в просторій галі Українського Народного Дому.

На багату концертову програму, яку отворив теплим словом і привітом предсідник Запорозької Січи, п. В. Возняковський, зложились хорові виступи, соля та промови. Хор Молоді при Церкві Сош. св. Духа, під проводом проф. В. Савицького, розпочав свято американським гимном, а закінчив українським, відспівавши двома наворотами декілька пісень, як „Гей ви Стрільці Січовії" і „За городом качки пливуть" М. Леонтовича, „Засяло сонце" М. Недільського і др. Хор, як виглядає, набрав сили і поваги та якщо дістане ще більшу піддержку збоку молоді, то матиме гарну будучність перед собою. Танцюристи „Клюб України" притягнули до себе серце публики вже з самої появи на сцені. Молодість! Рух! Гарні народні строї. Молоденька Олександра Турило виявила у вальсі Й. Штравса та в Минуеті Падеревського музичний талант. Внук одного з основників Товариства, молодий Іван Кравчук, збирав заслужені оплески за гру на акордіоні (вязанка українських пісень та Чардаш Монтія). Відома співачка Марія Осадчук відспівала як солістка „Синю чічку" М. Гайворонського, „Через сад, виноград" Заремби, „Кокошки" ар. М. Скоробогача а баритон Андрій Цюпа „Ой Дніпре" М. Лисенка, „Степ" Я. Степового та „Козацьку Думу" Кірiченка. Обидвоє солісти співали ще „додатки", а потім виступили в дуетах з опери „Катерина" Аркаса та в піснях „Повір же серденько" та „Калабаю" В. Петрова. Акомпаніямент був в умілих руках п-ні Марії Гребенецької.

Д-р Л. Мишуга розповів про труднощі в початках українського організаційного життя в Америці та ці ідеали які лягли в основу У.Н.Союзу і Тов. Запорозька Січ, як цього Відділу, що то святкує тепер сороклітгя свого існування. Обширний реферат про 40-літню діяльність і жертвенність Товариства виголосив п. М. Костів, зібравши докладно різні дати, жертви і події. Секретар Петро Малицький зложив подяку Отцям, виконавцям програми та членству і гостям за так численне прибуття на це свято, бо галя була битком набита, як це рідко буває, коли мова про концерти. Він, як і всі урядники та члени, є гордими, казав бесідник, що є членами такої ідейної й славної організації, якою є наш У. Н. Союз.

На бенкет зійшлося стільки людей, що їх ніяк не можна було помістити. Коштувало багато труду, щоб усіх вдоволити, але програми, що її приготовано, таки не вдалось вцілости виконати. Була велика спека і великий натовп людей. Вечеру поблагословив о. Манастирський, складаючи Товариству по молитві побажання від о. пароха та парохії та подяку за значні жертви на церкву. Предсідник Українського Народного Дому п. Юліян Павчак, що був тостмайстром, розповів дещо про давнє життя в громаді й боротьбу з кацапами та большевиками, а зокрема подякував Товариству Запорозька Січ за підтримку, яку діставав весь час від нього У.Н.Дім. Головний радний У.Н.Союзу, п. Петро Кучма з Ню Йорку, зложив привіт 325 Відділові від Головного Уряду У. Н. Союзу. Пригадав кампанію Союзу за приєднання нових членів, щоб дійти в членстві до 50,000. Про це згадували теж й інші, запевняючи, що Бруклин переведе це, що на нього призначено. Гол. радний заявив, що Тов. Запорозька Січ є живе товариство, бо постійно росте й постійно відзивається на всі народні потреби. Воно теж стоїть на першому місці в Бруклині щодо нових членів у цій кампанії.

На цьому закінчено формальну частину Ювилею. Для забави і танців була призначена велика саля, де відбувався пополудні концерт.

Ювилей цей випав дуже гарно. Товариство заманіфестувало цю подію окремою жертвою на політичну акцію Українського Конгресового Комітету, щоб виявити, що й на такі речі не слід забувати при ювилейних торжествах.

Присутний.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Зголошуючись на Розшуки до З.У.А.Д.Комітету прохаєтесь на початку листа доконче подати під яким числом в розшуках було надруковане прізвище особи, яка вас, чи яку ви шукаєте.

За листами чи дресами від скитальників прохаємо звертатись безпосередньо до ЗУА ДКомітету, адресу якого подано при кінці.

Зголошуючись на розшуки не забувайте вложити вашу жертву на покриття поштових і бюрових видатків та за витрату часу на полагодження вашої справи.

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

14,820 б) Сопронюк Дмитра з с. Новиця (Калуш) від Стасюк Івана.

14,821 Градовський Миколи з с. Ляшки Муровані (Львів) від Курчаба Анни.

14,822 Стеблина Михайла з с. Носів (Підгайці) від Гловацький Василя з с. Анни Стеблина.

14,823 Стричечних сестер і брата дітей бл. п. Гик Михайла, Возьний Івана с. Михайла від брата Гик Миколи.

14,824 Кревних і знайомих з м. Дрогобича від Пілько Марійна с. Миколи і Ольги Филипів.

14,825 Богонок Степана з с. Нанова (Добромиль) від Богонок Миколи.

14,826 Залипський Гринька, Ксені і Насті замешк. в Борщеві на Башті (Перемишляни) і Мащишин Гринька стрийка від Мащишин Марії зам. Червінська.

14,827 Носач Івана, Бабунич Василя від Носач Марка.

14,828 Міляр Семка, Самордяк Евдокії від Костишин Парані зам. Терлецька з с. Журавник (Рогатин).

148,29 Попович Павла з с. Шнирів (Броди) від Савчак Романа.

14,830 Гіщинська Софії з Перемишлян від Кушнір Степана

14,831 Худик Розалії і Анни з с. Полянчик (Сянік), Томашівський Михайла з с. Мечків. Худик Михайла від Худик Марії д. Антона.

14,832 Рідних і знайомих з с. Нісмичі (Сокаль) від Юрчук Богдана.

14,833 Балабан Филипа з с. Рівні (Калуш) від Дрогомирецький Юрка с. Миколи.

14,834 Заручецький Петра, Федоринець Василя, Бабічко Миколи від Крупський Івана син учителя з с. Ропець (Сянік).

14,835 Коцюбський Івана с. Гринька з Підгаєць від Кучма Гринька.

14,836 Свіщицьких родини від Свіщицька Анни з с. Гадич (Підгайці).

14,837 Нестрин Миколая, Івана з с. Лімна (Турка) від Ляльки Теклі з тогож села.

14,838 Знайомих з с. Задишівки від Чорній Адольфа.

14,839 Попович Павла з с. Шнирів (Броди) від Савчак Романа.

14,840 Семчишин Миколи і Василя стрийків і знакомих Дубас Андрія і Анни з с. Виписки (Перемишляни) від д-ра мед. Семчишин Михайла.

14,841 Ляхович Вікти тітки з с. Таворів (Терембовля) від Тимкович Михайла з с. Болотня (Перемишляни).

14,842 Матойзель Марії з дому Свідрів, Циган Розалії з дому Свідрів д. Онуфрія з м. Заліщик від Свідрів Миколи.

14,843 Дунас Анни тети від Дунас Марії з Городка коло Львова.

14,844 Антонів Олекси з с. Стриганці (Бережани) від брата Антонів Гриця.

14,845 Гладкий Петра, Івана і Миколи з с. Вишнівчика (Перемишляни) від Костик Марії з д. Луччин.

14,846 Беднарчук Степана (учитель Рідної Школи) з Золочева від Снігурович Зени з Боровицьких.

14,847 а) Малясич Івана з с. Літина (Дрогобич) від Стефанії з дому Малясич.

14,847 б) Синечко Василя і Івана з с. Березка (Перемишль) від Синечко Анатоля з с. Миколи з с. Бахів.

14,848 Брізінський Гиника з с. Дунаїв (Перемишляни) від Рудницький Омеляна з с. Нестюків (Зборів).

14,849 Цьолко Андрія, Перепрім Івана, Теклі і Юлії з с. Тема коло Криниці від Цьолко Марії.

14,850 Кавчак Антона, Михайла і Петра, Тимочко Антона, Старух Івана, Федева Дмитра від Тимочко Галини з с. Березниця (Сянік).

14,851 Каспришин Пазі з с. Форосниця (Судова Вишня) від сина Каськи Романик Григорія з с. Рогізна.

14,852 Ткачек Марії, Савицька Марії, Анни і Магдалини та й односельчан з с. Луні (Перемишляни) від Ткачек Олени замужн. Демберецька.

14,853 Українка (залуч. фотографія) самітна, кравчиня з с. Боленчука (Буковина) просить о афідевіт Колачинська Адріяна.

14,854 Бунда Михайла с. Юрка від Юшка Григорія з с. Корні (Рата Руська).

14,855 Кревних і знакомих з Бузеччини від Чучман В.

14,856 Чайківський Івана брата моєї мами з с. Чайкович (Рудки) від інж. Гарасимів Олега.

14,857 Кіляр Анни з дому Остафій від Коляр Пелагії.

14,858 Хащинський Павла з Угринова від Комарницька Зиновії з с. Винятинець (Заліщики).

14,859 Блідий Петра і Михайла з с. Бидло (Перемишль) від Король Йосифа.

14,860 Коваль Тетяни Петрівної з с. Черкаського уїзду (Київ) від Коваль Івана.

14,861 Тур Гелени з дому Заблотна з с. Підліски (Мостиськ) від Щепяк Юлії.

14,862 Марко Марії і Ксені з с. Тихоня (Ясло) від Марко Анастазії.

14,863 Волошин Антоніни від Романець Михайла.

14,864 Мерза Андрія, Степана, Корнат Миколи, Тихона і Петра з с. Чемериці (Перемишляни) від Мерза Миколи.

14,865 Гиба Івана і Юрка з с. Липна (Горлиця) від Гиба Дмитра.

14,866 Бартош Маріяша з с. Опрілівці (Збараж) від сестри Мацейко-Уніят Марії.

14,867 Куріца Дмитра і Михайла з с. Настасова (Тернопіль) від Куріца Оксани.

Голоситись на адресу:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

ВРАТУВАЛА ЖИТТЯ МАЛОМУ ЛОШАТІ, ЩО ЙОГО ВИРЕКЛАСЬ МАТИ.—Венді Інтерленд, років 7, вганяючи по Брукфілд Фарм (Бруквил, Н. Й.), побачила мале, немічне лошатко. Побігла до хати, взяла пляшку з молоком і вернувши до лошаті почала його годувати. Лоша вродилось передчасно на пасовиську, а мати так налякалась, що втікла. Теж і пізніше не хотіла мати нічого спільного з лошатем. Зате мала Венді ним заопікувалась, а знавці заповіли, що колись їй це лоша добре відплатиться, бо расове, гарно збудоване і здорове і буде колись вигравати добрі гроші в кінських перегонах.

УРЯД ІЗРАЇЛЯ ДІСТАВ ЗАЯВУ ДОВІР'Я.

Тель Авів, Ізраїль, 25. червня. — Після резигнації двох міністрів та відомого виступу проти Іргуністів, що намагалися нелегально висадити зброю на побережжі Палестини, уряд Ізраїля переміг вчора свою першу важку внутрішньо-політичну кризу, одержавши заяву довір'я від Державної Ради. Після того, двох міністрів, які раніше були зрезигнували, знову погодилися залишитися в уряді. Асошіейтед Прес рівночасно повідомляє, що протягом попереднього дня тут було чути важкі експльозії на південь від Тель Авів і здогадуються, що це ізраїльська армія мала до діла зі своїм іргуністами.

ЧЕРГОВА ПРОТИ-КОМУНІСТИЧНА УХВАЛА ІТАЛІЙСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ.

Рим, 25 червня. — Італійський парлямент вчора величезною більшістю голосів та проти запеклої комуністичної опозиції ухвалив закон про заборону посідання зброї. Закон звернений виразно проти комуністів і за ним голосувало 241 послів, а проти нього тільки 67 большевиків.

ТАРЗАН, ч. 1871. Під вістрям ножа.

WHILE TARZAN STUMBLED AND FELL, THE MURDEROUS KEEPER SEIZED HIS KNIFE---

—AND LEAPED ON HIM.

BUT THE AGILE APE-MAN WRITHED FREE AND BOTH JUMPED TO THEIR FEET.

THEN KRINCH, BERSERK WITH FURY, SPRANG AGAIN WITH UPRAISED KNIFE AT THE DEFENSELESS JUNGLE LORD.

Коли Тарзан заточився і впав, убивчий сторож вхопив за його ніж...

...і наскочив на нього.

Одначе гнучкий малпочоловік піднявся і оба скочили на рівні ноги.

Тоді розлючений Кринч знову підскочив з піднесеним ножем на безборонного пана джунглів.